

Yvonne Andersson (dikter) Åke Bjurhamn (målningar). Jag kommer alltid hem.

Första recensionsdag eller förlag ej angivet.

(Anm. Det förekommer lite olika versioner av stor bokstav i titel och för- och efternamn.

Jag väljer följa de ställen där det är med stor bokstav).

Författaren Niklas Rådström skriver i en av sina tidiga böcker: "Minnet är vinden.

Glömskan är en enveten havsström. Utan minnet lämnas vi drivande. Utan glömskan blir havet ett stillastående vatten med ruttnad tång." (Medan tiden tänker på annat).

För en författare och en poet är glömska och minne två poler i ett kreativt kraftfält. Den som inte kan glömma har heller inget att minnas, skrev Marcel Proust.

När poeten Yvonne Andersson och konstnären Åke Bjurhamn nu kommer ut med sitt tredje gemensamma verk, "Jag kommer alltid hem", så är det minne och glömska som står i centrum. Yvonne Andersson befinner sig vid, eller ser framför sig, barndomens lada hos morföräldrarna i Margretelund vid Trälhavet och fjärden in mot Stockholm. Det är sen sommarkväll.

"Det är alltid skenen som återkommer
och döljer det som dimmorna borde dölja.

Jag följer älvornas konturer,
ser David och Rut
längs åkerkanten".

Dikterna är ett mildt betraktande av en svunnen värld som lämnat efter sig starka känslor och vaga antydningar. "Ett minne kan bara vara sant för den som inte minns den verkliga händelsen", skriver Yvonne Andersson. Trots det vaga finns starka trådar av samhörighet. Ladan är också en del av författarens eget liv och minnena kring den bär med sig såväl sommarvarma krusbär som mörker. Yvonne Andersson skriver som vanligt med ett flödande och rytmiskt pulserande språk. Åke Bjurhamns målningar kommer här till sin allra bästa rätt med starka färger och obestämda konturer. Minnen och glömska. "Jag kommer alltid hem" är en finstämd meditation om sammanhang och avlägsenhet. Om de människor och de händelser som för alltid har sitt hem i vår inre värld.

Jakob Carlander

Boken kommer att säljas på Östergötlands bokmässan den 20 september.